

A-PBT-A-48/2013. Ajánlás

A Pénzügyi Békéltető Testület a Dr. R.G. ügyvédi Iroda Dr. R.G. ügyvéd (xxx) által képviselt **Z.A.** kérelmező (yyy; a továbbiakban: *Kérelmező*) **ABC Biztosító** (zzz; a továbbiakban: *Pénzügyi Szolgáltató*) ellen benyújtott kérelmére indult, xxx ügyszám alatt nyilvántartásba vett, pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban, a 2013. szeptember 9. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson az alábbi

AJÁNLÁST

hozta:

A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy jelen ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül az xxx kárszámon (továbbiakban: *Kárügy*) nyilvántartásba vett *Kárügy* kapcsán ismételten folytassa le a kárrendezési eljárást oly módon, hogy az alulbiztosítottságot a károsodott épületrészek alapterülete helyett azok újraépítési értékének és a biztosítási összeghez viszonyított arányának figyelembevételével határozza meg. Amennyiben a Pénzügyi Szolgáltatónak az alulbiztosítottság fentiek szerinti újraszámítása következtében további fizetési kötelezettsége keletkezik, úgy a fenti határidőn belül ezen összeget, valamint a kifizetett összeg Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: *Ptk.*) 301. § paragrafusa szerinti késedelmi kamatát fizesse meg a *Kérelmező* felé.

Az ajánlás ellen fellebbezésnek helye nincs, azonban annak kézbesítésétől számított 15 napon belül hatályon kívül helyezése kérhető a Fővárosi Törvényszéktől, ha a tanács összetétele vagy eljárása nem felelt meg a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéről szóló 2010. évi CLVIII. törvény (a továbbiakban: *Psztv.*) rendelkezéseinek, a Pénzügyi Békéltető Testületnek nem volt hatásköre az eljárásra, vagy a kérelem meghallgatás nélküli elutasításának lett volna helye.

A Pénzügyi Szolgáltató az ajánlás hatályon kívül helyezését a fentiekén túl – az ajánlás részére történt kézbesítésétől számított tizenöt napon belül – akkor is kérheti a Fővárosi Törvényszéktől, ha az ajánlás tartalma nem felel meg a jogszabályoknak.

Ha a Pénzügyi Szolgáltató az ajánlásnak nem tesz eleget, a Pénzügyi Békéltető Testület – a *Kérelmező* nevének megjelölése nélkül – jogosult a jogvita tartalmának rövid leírását és az eljárás eredményét - legkorábban az ajánlásnak a pénzügyi szolgáltató részére történt kézbesítésétől számított hatvan nap elteltével - nyilvánosságra hozni.

A Pénzügyi Békéltető Testület felhívja a Pénzügyi Szolgáltatót és a *Kérelmezőt*, hogy jelen ajánlás végrehajtásáról az ajánlás kézhezvételét követő 60 napon belül írásban tájékoztassák a Testületet.

A Pénzügyi Békéltető Testület ajánlása nem érinti a *Kérelmező* azon jogát, hogy a Pénzügyi Szolgáltatóval szembeni igényét bírósági eljárás keretében érvényesítse.

A Pénzügyi Békéltető Testület döntését a *Psztv.* 94. §-ának b) pontja, 97. §-a, valamint 100. §-ának (1) bekezdése alapján hozta meg.

INDOKOLÁS

A *Kérelmező* a 2013. május 13. napján indult eljárásban kérelemmel (a továbbiakban: *Kérelem*) fordult a Pénzügyi Békéltető Testülethez, amelyben a Pénzügyi Szolgáltatóval

szemben fennálló, xxx Otthonbiztosításból fakadó igényével kapcsolatos jogvitája felülvizsgálatát kérte a Testülettől.

A Kérelemben ismertetett és a becsatolt okiratokból megállapítható tényállás szerint a felek között 2011. augusztus 18. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt xxx Otthonbiztosítás megnevezésű vagyonszociális szerződés (továbbiakban: *Biztosítás*) jött létre, az yyy szám alatti kockázatviselési helyre (továbbiakban: *Ingatlan*) vonatkozóan. A Kérelmező előadta, hogy az Ingatlanra 2012. július 29. napján nagy erejű vihar csapott le, mely azt súlyosan károsította. A káreseményt a Pénzügyi Szolgáltató felé bejelentette, amely azt xxx kárszámon nyilvántartásba vette, és 2012. augusztus 7. napján megszemlélte. A Pénzügyi Szolgáltató 2012. december 5. napján kelt levelében arról tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy 53%-os alubiztosítottságot állapított meg, és erre figyelemmel 1.163.440 Ft szolgáltatási összeget teljesített.

Az elutasítással szemben a Kérelmező panasszal élt, vitatva a Pénzügyi Szolgáltató álláspontját az alubiztosítottsággal és a károsodások egyes jellemzőivel kapcsolatban. Pénzügyi Szolgáltató a Kérelmező panaszát 2013. március 27. napján kelt levelével elutasította. Az elutasításban tájékoztatta a Kérelmezőt, hogy álláspontját fenntartotta, további kifizetésre nem lát lehetőséget.

A Pénzügyi Szolgáltató elutasító válaszára figyelemmel a Kérelmező kérte a Pénzügyi Békéltető Testületet, hogy határozatával kötelezze a Pénzügyi Szolgáltatót új kárszakértő és a szerződéskötésnél eljáró üzletkötő bevonásával ismételt kárfelmérés elvégzésére, a valós kár összegének megállapítására, és annak kifizetésére.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában fenntartotta a panaszt elutasító leveleiben foglaltakat, mely szerint a Kérelmező igényének jogosságát nem ismeri el. Álláspontja szerint a panasz elbírálása és elutasítása során jogszerűen járt el.

Megerősítette a szerződéskötés és kárbejelentés tényét. Fenntartotta alubiztosítottságra vonatkozó, panaszkezelés során részletesen kifejtett véleményét. Előadta, hogy álláspontja szerint a bekövetkezett károsodások egy jelentős része egyrészt nem hozható összefüggésbe a vihar biztosítási eseménnyel, másrészt szakszerűtlen kivitelezésre vezethető vissza, az épület részben nem az engedélyezési tervek alapján lett kivitelezve.

Nyilatkozott, hogy álláspontja szerint csak a tetőhéjalás költségét köteles téríteni, mely az alubiztosítottságot is figyelembe véve 1.163.440 Ft, amelyet a kárrendezés során már teljesített a Kérelmező felé.

A Pénzügyi Szolgáltató válasziratában nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Békéltető Testület döntését kötelezőként nem fogadja el, a döntésnek alávetni magát nem kívánja.

Az ügyben 2013. július 8. napján megtartott meghallgatáson a Pénzügyi Szolgáltató képviselője nem jelent meg. A Kérelmező kérelmét fenntartotta. Előadta, hogy a kárrendezés során a biztosító nem közölte és nem támasztotta alá, hogy az alubiztosítottságot mi alapján számolta. Ezt először jelen eljárás során fejtették ki a válasziratban.

Elmondta, hogy a családi ház alapterülete 120 m², a melléképületek pedig 180 m² alapterülettel kerültek megjelölésre az ajánlattétel során és ez szerepel a kötvényen is. Ebben nincsenek benne az építési engedéllyel nem rendelkező toldaléképületek. Álláspontja szerint a válasziratból egyértelműen kiderül, hogy az alubiztosítottság számításánál figyelembe vett toldaléképület jellegű épületrészek könnyűszerkezetes épületek, amelyekre nem terjed ki a

biztosítás fedezete. Mivel az nem volt biztosítva, így arra kárt sem jelentettek. A kárigényük csak az új, építési engedéllyel rendelkező, biztosított épületekben bekövetkezett károk megtérítésére irányul. Ennek alapján teljes mértékben megalapozatlannak tartják a biztosító alulbiztosítottságra vonatkozó hivatkozását.

A szakvéleménnyel kapcsolatban előadta, hogy a fényképfelvételeken egyértelműen látszik, hogy az épület koszorúzata folyamatos, körbefut az épületen. Az épületen két koszorú található. Ennek alapján megalapozatlannak tartja a szakértő koszorúzatra vonatkozó megállapításait.

Előadta továbbá, hogy az Országos Meteorológiai Szolgálatól kikért szélereősség adatok alapján a káreseményt előidéző vihar során a szél ereőssége másfélszeresen meghaladta a biztosítási feltételekben meghatározott mértéket. Így – álláspontja szerint – a bekövetkezett károsodás semmilyen okozati összefüggésben nem áll egy esetleges szakszerűtlen kivitelezéssel; egy ilyen ereősségű szél bármilyen épületben kárt okozhatott volna. Álláspontja szerint a becsatolt fényképfelvételekből is látható, hogy az xxx tetőlemez rögzítése megfelelő volt, mivel a vihar a lemezt az alatta lévő lécezéssel együtt tépte le. Előadta továbbá, hogy a károkat még nem állították helyre. A 8.159.750 Ft mértékű teljes kárigényét a helyreállításra adott árajánlat alapján jelölte meg. A Pénzügyi Szolgáltató esetleges – alulbiztosítottság figyelembevétele nélkül tett – egyezségi ajánlata esetén hajlandó az egyezségkötés lehetőségét megfontolni.

A felek nyilatkozatára tekintettel az eljáró tanács a meghallgatást, egyezség reményében, elhalasztotta. A meghallgatás elhalasztásával egyidejűleg a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy a Kérelmező meghallgatáson előterjesztett előadásaira, az általa csatolt fényképfelvételekre terjessze elő nyilatkozatát, esetleges egyezségi ajánlatát.

A Pénzügyi Szolgáltató 2013. július 23. napján érkezett beadványában távolmaradását kimentette. Vitatta, hogy a Kérelmező ne kapott volna pontos tájékoztatást az alulbiztosítottság számítási módszeréről. Előadta, hogy az alulbiztosítottság arányának számításába az építési engedély-köteles, és azzal rendelkező melléképületek kerültek alapul vételre, amelyek összterülete a korábban csatolt mellékletek alapján közel a duplája (338 m², még az építési engedélyben szereplő területnagyságnál is nagyobb) a biztosítási ajánlaton feladott területhez képest (180 m²). Álláspontja szerint ezen területnagyságokkal a Kérelmező is tisztában volt és van, hiszen az épületek építési engedély-kötelesek, és azzal rendelkeznek, ott mindezen adatok szerepelnek. Mindezekre tekintettel a korábban kialakított álláspontját továbbra is fenntartotta, a Kérelmező által megjelölt biztosítási összeget nagymértékben eltúlzottnak, megalapozatlannak tartotta.

Az ügyben 2013. augusztus 26. napján megtartott folytatólagos meghallgatáson a Kérelmező hangsúlyozta, hogy csak az új melléképületrészre terjed ki a biztosítás, amelyet maga az ajánlat is egyértelműen alátámaszt, mivel használati célként tároló és garázs került megjelölésre, míg a régi melléképület funkciója istálló.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője előadta, hogy az ajánlaton melléképületként összesen 180 m² került megjelölésre, bár az ajánlattétel során lehetőség van külön-külön megjelölni, hogy a szerződő mely melléképületet kívánja biztosítani és melyiket nem. Jelen esetben azonban a melléképület nem került pontosan megjelölésre, így nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy a Kérelmező biztosítási szándéka melyik épületrészre vonatkozóan állt fenn. Ennek alapján csak a teljes, melléképületként megjelölt ingatlanrészt tudja figyelembe venni, melynek alapján alulbiztosítás áll fenn.

A Kérelmező előadta továbbá, hogy a Pénzügyi Szolgáltató kárszámításán felül további 500.000 Ft összegre tart igényt, amely a kárrendezéssel kapcsolatban felmerült költségeket – jogi képviselet, szakvélemény – tartalmazza.

A meghallgatást az eljáró tanács, a felek nyilatkozatára tekintettel, egyezség reményében ismételten elhalasztotta. A meghallgatás elhalasztásával a Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, nyolc napon belül nyilatkozzon, hogy tekintettel a biztosítási ajánlaton a melléképület funkciójára vonatkozó nyilatkozatokra (tároló és garázs), valamint a régi melléképület tényleges funkciójára (istálló), továbbá a szakszerűtlen kivitelezésre vonatkozó, vitatott szakértői megállapításokra, lát-e lehetőséget egyezségkötésre, figyelembe véve a Kérelmező költségigényét is.

A Pénzügyi Szolgáltató 2013. szeptember 5. napján érkezett beadványában előadta, hogy korábbi álláspontját fenntartja. Álláspontja szerint valamennyi, az ajánlaton megjelölt, vitatott építményrész tároló, csak egyesek funkcióját konkretizálták (istálló, trágyatároló), így a Pénzügyi Szolgáltató csak az ajánlatból indulhatott ki, mely álláspontja szerint úgy értelmezendő, hogy az ingatlanon található melléképületek együtt, a maguk összességében vannak biztosítva. Ennek alátámasztására kiemelte, hogy az érintett épületrészek egymáshoz vannak építve, az egy szerves egészet alkotó felépítmény, így részeiben nem biztosítható. E körben hivatkozott továbbá az építési engedélyezési dokumentációra, mely meglévő mezőgazdasági épület bővítéséről szolt, nem külön tároló építéséről. Álláspontja szerint a lovak elvetélése címén bejelentett kár is azt igazolja, hogy a feltelhetően az istállóban tárolt lovakat is biztosítottnak tekintette a Kérelmező, vagyis az istálló is biztosítva volt.

Az ügyben 2013. szeptember 9. napján megtartott második folytatólagos meghallgatáson a Kérelmező nyilatkozott, hogy a Pénzügyi Szolgáltató legutóbbi beadványát megkapta, az abban foglaltakkal nem ért egyet. Álláspontja szerint a nevezett beadványban számos ténytyszerűen hamis állítás található. A biztosító továbbra is egy épületként kezeli a ténylegesen, szerkezetileg két épületet képező melléképületet. Kérelmét továbbra is fenntartotta. Nehezményezte, hogy a Pénzügyi Szolgáltató olyan kérdések tisztázatlanságára hivatkozott, amelyek a megbízásából eljáró ügynök felületessége miatt alakultak ki.

A Pénzügyi Szolgáltató képviselője fenntartotta a válasziratban és egyéb beadványaiban foglaltakat, melyekben kifejtette, hogy álláspontja szerint az összes melléképület tárolónak minősül.

A Kérelmező Kérelme az alábbi indokoknál fogva **részben megalapozott**.

A felek egyező előadása szerint közöttük 2011. augusztus 18. napi kockázatviselési kezdettel, xxx kötvényszám alatt xxx Otthonbiztosítás megnevezésű vagyonszolgáltatási szerződés jött létre, az yyy szám alatti kockázatviselési helyre vonatkozóan. A Kérelmező a Biztosítás általános és különös szerződési feltételeinek átvételét aláírásával elismerte, ezért a Ptk. 200. § (1) bekezdésében foglalt szerződési szabadság elve, és a Ptk. 205/B. § (1) bekezdése alapján az xxx Otthonbiztosítás általános és különös szerződési feltételeit (a továbbiakban: *Feltételek*) a felek közös megállapodásukkal a biztosítási szerződés részévé tették. Szintén nem volt vitatott a felek között, hogy az Ingatlanra 2012. július 29. napján nagy erejű vihar csapott le, amely a biztosított melléképületben károkat okozott. Szintén nem volt vita a felek között abban a tekintetben, hogy a károsodások a vagyonszolgáltatási különös feltételeinek xxx pont alatt körülírt „Vihar” biztosítási eseménynek minősülnek.

A felek között a jogvita elsődlegesen a Pénzügyi Szolgáltató által nyújtott szolgáltatás összecszerülésével kapcsolatban alakult ki, mely abból eredt, hogy a károsodott melléképület

ajánlatban megadott alapterülete a Pénzügyi Szolgáltató szerint eltért a kárrendezés során mért alapterülettől, így a Pénzügyi Szolgáltató alulbiztosítottságot állapított meg, melyet érvényesített a szolgáltatás meghatározása során.

1. Ennek következtében az eljáró tanácsnak elsősorban abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a Pénzügyi Szolgáltató jogosult volt-e az alulbiztosítottság megállapítására, és azt megfelelő módon határozta-e meg. A Pénzügyi Szolgáltató ugyanis arra hivatkozott, hogy a biztosításba adott melléképület alapterületként 180 m² lett megadva, miközben a valóságban az alapterület ténylegesen 338 m², így 53,25% alulbiztosítottság állapítható meg.

Az eljáró tanács először azt vizsgálta meg, hogy a becsatolt okiratok alapján miként határozható meg a melléképület alapterülete. A Kérelmező ugyanis arra hivatkozott, hogy az ajánlatfelvételkor pontosan rögzítették, hogy csak a vitatott épületegyüttes újonnan épült része – mely egyébként szerkezetileg is jól elkülönül az építmény régebbi részeitől – lett biztosítva tároló és garázs címen, mely az ajánlatnak megfelelően 180 m² alapterületű, így az alulbiztosítottság megállapítása nem jogszerű.

Az eljáró tanács elsősorban a felek előadásaitól független okirati bizonyítékot, az xxx Kft. által 2007. június 26. napján készített – az építési engedély alapjául szolgáló – építési engedélyezési tervdokumentációt vette figyelembe a jogvita eldöntése érdekében. A dokumentum Előzmények alpont alatt rögzíti, hogy az építető a tulajdonában álló ingatlanon lévő mezőgazdasági épületet bővíteni szeretné, melynek során a mezőgazdasági épület egy tárolóval és egy gépkocsitárolóval bővül. A dokumentáció tehát egyértelműen rögzíti, hogy nem új épület kerül megépítésre, hanem egy már meglévő bővül. Ezt alátámasztandó, a tűzvédelmi leírás ismételten rögzíti, hogy három tárolóból és egy gépkocsitárolóból álló, összesen 318,01 m² alapterületű épület kerül kialakításra. Mindezen adatok a Pénzügyi Szolgáltató azon nyilatkozatát támasztják alá, hogy az ingatlanon egy melléképület áll, melynek engedélyezett alapterülete 318,01 m². A tervdokumentáció is megerősíti, hogy a két épületrész szerkezetileg elkülönül, mely alátámasztja a Kérelmező azon előadását, mely szerint az elkülönült szerkezetrészek külön-külön is biztosíthatóak, és ő csak az újonnan épült részt kívánta biztosítani. A Biztosítás ajánlati dokumentációjához ugyanakkor nem került csatolásra olyan külön – például helyszínrajz alapján készült – melléklet, mely egyértelműen rögzítette volna, hogy az engedélyezési dokumentációban megadott tárolórészek közül melyik biztosított, és melyik nem. Így az eljárás során olyan okirati bizonyíték nem állt rendelkezésre, mely igazolta volna, hogy a felek kölcsönösen megállapodtak abban, hogy mely épületrészeket biztosítják, és melyeket nem.

Mindezek alapján az eljáró tanács megállapította, hogy a károsodott melléképület engedélyezett alapterülete 318,01 m² volt, továbbá a felek nem vitatták, hogy a valós alapterület 338 m².

2. A Pénzügyi Szolgáltató az 53,25% alulbiztosítottságot a melléképület ajánlatban megadott és tényleges alapterülete (180 m² vs. 338 m²) alapján állapította meg.

A Feltételek yyy pontja az alulbiztosítottság kapcsán az alábbiakat tartalmazza: a vagyontárgyak biztosítási összegét a szerződő határozza meg. Ha a biztosítási összeg alacsonyabb, mint a biztosított vagyontárgy(ak) új állapotban való felépítésének (helyreállításának) vagy beszerzésének költsége(i), a biztosító a kárt olyan arányban fizeti meg, ahogy a biztosítási összeg a biztosított vagyontárgy(ak) új állapotban való felépítésének (helyreállításának) vagy beszerzésének költségéhez aránylik (a továbbiakban aránylagos térítés). A biztosító – épület(ek), melléképület(ek), tároló(k), valamint háztartási vagyონrész esetén – nem alkalmaz aránylagos térítést, ha a biztosítási szerződés a biztosító által ajánlott

vagy azt meghaladó biztosítási összeggel jön létre. A Feltételek ezen rendelkezése összhangban áll a Ptk. 553. § (3) bekezdésében foglalt, alulbiztosításra vonatkozó szabályokkal.

A Biztosítás nem vitatottan a Pénzügyi Szolgáltató által ajánlott biztosítási összeg mellett jött létre, azonban az eddig kifejtettek alapján nem a valós alapterület szerint. Mindezek alapján a biztosítási összeg nem tükrözte a biztosító valós kockázatát, így az alulbiztosítottságot alappal vizsgálta. Az idézett rendelkezés ugyanakkor nem különbözteti meg a vagyontárgyakat a szerint, hogy ingó, vagy ingatlan vagyontárgyak, minden esetben a vagyontárgy új állapotban való felépítésének (helyreállításának) vagy beszerzésének költségeit veszi figyelembe. A becsatolt okiratok, fényképek, építéstechnikai leírások alapján az eljáró tanács tényként állapította meg, hogy a viharban károsodott – újonnan épített – épületrész új állapotban való felépítési értékének a teljes melléképület újraépítési értékéhez viszonyított aránya nem azonos az új épületrész alapterületének a teljes melléképület területéhez viszonyított arányával. A pontos értékmeghatározás szakértői kérdés, de tényként megállapítható, hogy az új épületrész egy négyzetméterre jutó fajlagos értéke nyilvánvalóan nagyobb, mint a korábban már meglévő, bővített épületrész egy négyzetméterre jutó fajlagos értéke. Mindezek következtében nem felel meg a Ptk. 553. § (2) bekezdésében foglaltaknak és a Feltételek rendelkezéseinek, hogy a Pénzügyi Szolgáltató az alulbiztosítottság megállapításánál az alapterületet vette figyelembe. Feltétel szerinti eljárás az lett volna, ha a Pénzügyi Szolgáltató megállapította volna a teljes melléképület újraépítési értékét, azon belül az új és a régi részek értékét, és ennek a biztosítási összeghez viszonyított arányában határozta volna meg az alulbiztosítottságot, s a biztosítási szolgáltatás összegét ezen aránynak megfelelően állapítja meg.

Az eljáró tanács ezek alapján felhívta a Pénzügyi Szolgáltatót, hogy az alulbiztosítottság mértékét e szerint állapítsa meg, és amennyiben ez alapján magasabb szolgáltatási összeg határozható meg, úgy azt, késedelmi kamataival együtt, a Kérelmező részére fizesse meg.

3. A felek között jogvita bontakozott ki arról is, hogy az újonnan épített épületrész esetén történtek-e kivitelezési hiányosságok, ha igen, azok közrehatottak-e a károsodás mértékében, és a károsodások mekkora költség mellett lennének helyreállíthatók.

Annak megítélése, hogy a kivitelezés szakszerű volt-e, illetve hogy a károsodások helyreállításának mekkora a költsége, műszaki szakkérdés. A Pénzügyi Békéltető Testület eljáró tanácsa ennek kapcsán rámutat, hogy a pénzügyi fogyasztói jogvita rendezésére irányuló eljárásban a jogintézmény jellegére figyelemmel – az eljárás célja a jogviták gyors, hatékony, lehetőleg megegyezésen alapuló rendezése – szakértő kirendelésére nincs lehetőség. Mivel a fentiek értelmében a jogvita ezen vonatkozásának elbírálásához műszaki szakkérdés elbírálása lenne szükséges, a Pénzügyi Békéltető Testület e tekintetben nem foglalt állást.

A Pszvtv. 94. § b) pontja alapján egyezség hiányában a tanács az ügy érdemében ajánlást tesz, ha a kérelem megalapozott, azonban a 4. §-ban meghatározott törvények hatálya alá tartozó személy vagy szervezet az eljárás kezdetekor úgy nyilatkozott, hogy a tanács döntését kötelezőként nem ismeri el, illetve ha a tanács döntésének elismeréséről egyáltalán nem nyilatkozott.

Mivel a Kérelmező Kérelme a fentiek szerint részben megalapozott és a Pénzügyi Szolgáltató az ügyben alávetési nyilatkozatot nem tett, az eljáró tanács a rendelkező rész szerinti ajánlást adta ki.

Budapest, 2013. szeptember 20.

Fábián Attila s.k.,
eljáró tanács tagja

Dr. Matovics Ruben Ferenc s.k.,
eljáró tanács elnöke

Dr. Sebestyén Ádám s.k.,
eljáró tanács tagja